

En tidsbegrænset opholdstilladelse meddelt med henblik på varigt ophold vil tilsvarende kunne nægtes forlænget, hvis der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter den foreslåede bestemmelse, jf. den ved lovforslagets § 1, nr. 6, foreslåede bestemmelse i § 11, stk. 2.

Det fremgår af udlændingelovens § 19, stk. 5, at udlændingelovens § 26, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelser. Der skal således ved afgørelser om inddragelse af opholdstilladelse tages hensyn til, om inddragelsen må antages at virke særlig belastende på grund af udlændingens personlige forhold, herunder f.eks. den pågældendes tilknytning til herboende nære familiemedlemmer. Der henvises herved til lovforslagets § 1, nr. 29 og 30.

Det bemærkes, at der ved afgørelser om inddragelse og nægtelse af forlængelse af opholdstilladelser meddelt på grundlag af ægtefællesammenføring, jf. den ved lovforslagets § 1, nr. 3, foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 1, nr. 1, også fremover skal tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsophør, der skyldes, at den pågældende udlænding har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v. her i landet, jf. udlændingelovens § 19, stk. 6. Afgørelsen af, hvorvidt der skal ske inddragelse m.v. i sådanne tilfælde, træffes på baggrund af en konkret, individuel vurdering og afvejning af omstændighederne i den enkelte sag. Uanset at en udlænding har været udsat for voldsudøvelse, og samlivet som følge heraf er ophævet, vil udlændingemyndighederne således kunne inddrage den pågældendes opholdstilladelse, når inddragelsen ikke må antages at være særlig belastende for den pågældende.

Inddragelse efter den foreslåede bestemmelse kan således undlades under henvisning til de hensyn, der er nævnt i udlændingelovens § 19, stk. 6, og § 26, stk. 1. Tilsvarende gælder med hensyn til nægtelse af forlængelse af opholdstilladelser, som er meddelt med henblik på varigt ophold her i landet, jf. ovenfor. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 29 og 30.

Det bemærkes, at såvel tidsbegrænsede som tidsubegrænsede opholdstilladelser kan inddrages, hvis opholdstilladelsen er opnået ved svig, jf. udlændingelovens § 19, stk. 2.

Ved lov nr. 382 af 14. juni 1995 om ændring af udlændingeloven blev udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1, ændret med henblik på, at udlændingemyndighederne i alle tilfælde burde inddrage en flygtnings opholdstilladelse, når grundlaget for opholdstilladelsen som flygtning var urigtigt eller ikke længere til stede.

Med den foreslåede bestemmelse i § 19, stk. 1, nr. 1, fremgår det udtrykkeligt af udlændingeloven, at der kan ske inddragelse af tidsbegrænsede opholdstilladelser med konventions- eller beskyttelsesstatus, jf. den foreslåede bestemmelse i § 7 og udlændingelovens § 8, i tilfælde, hvor forholdene, der begrunder opholdstilladelsen, har ændret sig på en sådan måde, at udlændingen ikke længere risikerer forfølgelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at Udlændingestyrelsen – når styrelsen bliver opmærksom på forhold, der kan tyde på, at opholdsgrundlaget for en udlænding med konventions- eller beskyttelsesstatus var urigtigt eller ikke længere er til stede – skal undersøge, om der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen i medfør af den foreslåede bestemmelse.

Udlændingestyrelsen skal undersøge, om der er grundlag for at inddrage en tidsbegrænset opholdstilladelse, såvel i tilfælde, hvor konkrete forhold vedrørende den enkelte udlænding har ændret sig på en sådan måde, at den pågældende ikke længere risikerer forfølgelse, som i tilfælde, hvor de generelle baggrundsoplysninger viser, at forholdene i den pågældendes hjemland har ændret sig på en sådan måde, at den pågældende ikke længere risikerer forfølgelse.

Udlændingestyrelsen skal således – hvis baggrundsoplysningerne om forholdene i lande, hvorfra Danmark har modtaget udlændinge, der meddeles konventions- eller beskyttelsesstatus, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, viser, at forholdene i et land har ændret sig afgørende – foretage en gennemgang af et antal relevante prøvesager vedrørende personer fra det pågældende land. Udlændingestyrelsen skal i den forbindelse vurdere, om de pågældendes opholdstilladelser skal inddrages under henvisning til, at forholdene i hjemlandet har ændret sig på en sådan måde, at de pågældende ikke længere risikerer forfølgelse. Prøvesagerne skal herefter – i det omfang Udlændingestyrelsens afgørelser om inddragelse påklages til Flygtninge-nævnet, jf. udlændingelovens § 53 a, stk. 2, nr. 2 – forelægges for Flygtninge-nævnet. Såfremt Flygtninge-nævnet kan tilslutte sig Udlændingestyrelsens vurdering af, at opholdstilladelserne skal inddrages, gennemgår Udlændingestyrelsen alle øvrige relevante sager med henblik på konkret stillingtagen til, om der er grundlag for inddragelse i disse sager.

Såfremt Flygtninge-nævnet ikke kan tilslutte sig Udlændingestyrelsens afgørelser i sådanne prøvesager, skal Udlændingestyrelsen som udgangspunkt ikke gennemgå andre, lignende sager med henblik på konkret stillingtagen til spørgsmålet om inddragelse. Dette gælder dog ikke, hvis Flygtninge-nævnet konkret undlader at stadfæste en eller flere af Udlændingesty-